

gjort til Statsmænd, er desuden som Regel ynkverdige Figurer, som bare er til Ulejlighed. Politik kræver sin Forberedelse, sine Læreaar, ganske som al anden fornuftig Virksomhed. Og Politik er i vore Dage bleven en krigerisk Profession. Den lader sig ikke forlige med nogen borgerlig Levevej, allermindst med en Præsts. Jeg veed jo nok, at det er ved at blive Mode at mistænkeliggøre os professionelle Politikere. Men det er kun Dumhedens Hævn. Vi giver dog ogsaa Folket den Garanti, at vi møder med hele vor Person som Indsats, baade vor øjeblikkelige Anseelse og vort politiske Eftermæle, i Modsætning til de Herrer Lejlighedspolitikere, som ingen Risiko løber. Er de uheldige med en Gæsterolle paa den store Skueplads, har de altid Privatscenen at falde tilbage paa og revanchere sig ved; den ene en Forretning, den anden en Embedsvirksomhed, den tredje en indbringende Direktørstilling. — Men hvad var det, De vilde sige?»

Pastor Gaardbo, der nu havde samlet sig, svarede roligt, at han overhovedet ikke nærkede noget som helst Ønske om at spille en Rolle i det offentlige Liv. Dersom han modtog Opfordringen til at stille sig ved Valget, skete det nødtvungent.

»Jeg gør det kun af pligtskyldigt Hensyn til mine Meningsfæller i Kresen. De føler sig utrygge ved